

ensstemmelse, saavel hoed Loven angik som med Hensyn til de Betingelser, der vare knyttede dertil; men en af disse Betingelser vilde det andet Thing ikke gaa ind paa, og dermed faldt hele Sagen bort. Naar den høitærede Minister siger til os, at det er tvivlsomt, hvem Skibsafgiften vil falde paa, om den egentlig vil blive baaren af Danske eller af Fremmede eller, som den høitærede Minister udtrykte det: I det Store og Hele er det baade Kjøber og Sælger, der bærer Afgiften, maa jeg tillade mig aldeles afgjort at modsig: den høitærede Minister heri. I eet Punkt tør jeg efter den høitærede Ministers Udtalelser forudsætte, at jeg er enig med ham, nemlig deri, at det er Varerne, der kommer til at hvile paa, og ikke Fragten eller Skibsfarten. Det ligger ogsaa i den Formel, hvori den ærede Minister her har udtrykt det; men for at denne Formel skulde indeholde nogen Nødvendighed, maatte man gaa ud fra, at Danmark var en saa betydelig Faktor i Verdenshandelen, at vor Ind- og Udsførsel kunde spille nogenstørst betydelig Rolle; men det er ikke Tilfældet. Den Skibsafgift, vi her i Landet paalægge de Varer, vi udsføre, kommer nødvendigvis til at hvile paa vore Producenter, efter som Prisen paa vore Produkter paa Verdensmarkedet sandelig ikke bestemmes efter danske Forhold, i alt Fald i en saa forsvindende Grad, at man i Virkeligheden godt kan se bort derfra, og paa samme Maade forholder det sig med de Varer, vi indføre; Afgiften kommer til at hvile paa Forbrugerne eller paa de Handlende, forsaavidt disse ikke kunne oversføre dem paa hine. Altsaa Afgiften kommer til at hvile paa os og ikke paa Importørerne. Det er en fuldkommen feil Opfattelse af den høitærede Minister, at vi derved kunne paabyrde Ulandet Afgiften, nei, vi komme sandelig fuldt til selv at bære den. Den høitærede Minister har selv fremhævet den store Uretfærdighed, der ligger i en Afgift, som kun beskatter Mængden og Vægten; men jeg kan dertil sige endnu et Par andre Momenter, som yderligere vise dens Uretfærdighed. Den hviler jo kun paa de Varer, som ind- og udsføres' ad Søveien; ikke paa dem, der ind- eller udsføres Landvejs; men den sidste Ind- og Udsørsel er i de senere Aar, siden 1863, steget i en meget høj Grad, og det af to Grunde: for det Første, fordi vi have mistet Hertugdømmerne, hvorved den tilbageblevne Del af Danmark kom i umiddelbar Berøring med Ulandet; og for det Andet paa Grund af Jernbaneforbindelsen. Hvilken Betydning Afstaaelsen af Hertugdømmerne har havt, kan man faae Oplysning om i det nylig ombelte Bind af „Statistisk Labelværk“ 4de Række, om Vareindsørsel og Skibsfart m. m. Deraf ser man, at vor Skibsfart til og fra Hertugdømmerne udgjør, naar vi holde os til Bestueringen, 6 1/2 pCt. af vor hele udenrigske Skibsfart. Hele denne Omsætning var før fri for Skibsafgift, nu er den

betyngtet dermed, og det ved Begivenheder, der ere indtrufne efter 1863. Naar den høitærede Minister siger, at Skibsafgiften ikke bør forandres eller nedsettes uden i Forbindelse med en Revision af Tolben og Skibsafgiften i det Hele, medmindre der i hvert Fald gives Bederlag til Statskassen, saa skal jeg, med Hensyn til det sidste Punkt, henholde mig til, hvad der er henpeget til af et andet æret Medlem, nemlig at vore Statsindtægter jo ere saa rundelige, og at vor finansielle Tilstand siden 1863 er forbedret i en saa overordentlig Grad, at den Grund, som der dengang og maatte endnu i 1871—72 kunde være til at bibeholde denne Afgift, nu er aldeles bortfalden. Naar den høitærede Minister krævede en alvorlig Revision af Told- og Skibsafgiften i det Hele som Betingelse for at foretage en Forandring, saa forundrede denne Fordring mig i allerhøjeste Grad, særlig naar den rettes til mig. Der var et Tidspunkt, hvor jeg ikke med Hensyn til Skibsafgiften, men paa mange andre Omraader overfor den høitærede Minister meget stærkt fremhævede Nødvendigheden af en almindelig Revision, naar man vilde have Toldafgiften i det Hele taget revideret, fordi de gribe ind i hinanden i saa høj en Grad. Skibsafgiften griber nu ikke ind i noget Andet. Den kan revideres, den kan ophæves, den kan nedsettes, og den kan i det Hele behandles uden nogenstørst Forbindelse med de øvrige Toldafgifter. Nu har den høitærede Minister optaget denne Fordring og kræver en almindelig Revision som Betingelse for at foretage nogenstørst Forandring. Man anvender altsaa dette paa et Omraade, hvor det ikke er fornødent, hvorimod han, da han for et Par Aar siden fremkom med et Lovforslag om visse Forandringer i Toldlovgivningen, ingenlunde havde forelagt et Forslag til en almindelig Revision af Told- og Skibsafgiftslovgivningen. Den høitærede Minister havde ladet mangfoldige Punkter henstaa, som ikke vilde have nogen finansiell Betydning, men i hvilke han dog ikke havde fundet nogen Anledning til at foreslaa Nedsættelse, og blandt de Forslag, som han fremkom med, var der afskillige, som greb saaledes ind i andre Forslag, at der ikke kunde røres ved dem, uden at man ogsaa maatte røre ved andre Forslag, som han ikke havde taget med. Det er maatte den Erfaring, som den høitærede Minister dengang gjorde, der nu har bevæget ham til at gaa til den modsatte Yderlighed. Nu vel, det er jo Noget, som man saa ofte ser, at, naar man først har stillet sig altfor yderligt paa et Standpunkt, saaledes som den høitærede Minister har gjort, saa kommer man let til den modsatte Yderlighed, og det er denne Fremgangsmaade af den høitærede Minister, som nu bringer ham til saa haardtakket at holde fast ved dette Standpunkt, uagtet der er indtraadt Omstændigheder, som maa gjøre det i høj Grad tilraade-